

JUNI 2021 – EDITIE 5

NIEUWSBRIEF

OP BEZOEK IN BURKINA FASO

Eindelijk.....

In deze nieuwsbrief blikken wij terug op de reis die ik (Alice de Ruiter), samen met mijn man, mocht maken om het Hart voor Burkina, in Burkina Faso te bezoeken. Op zaterdagmorgen 24 april was het dan toch eindelijk zo ver. Lang naar uitgekeken en veel voor gebeden. We konden afreizen naar Ouagadougou om eindelijk eens zelf het project te kunnen bezoeken, de teamleden en de kinderen te ontmoeten en de kerk te bezoeken waar Hart voor Burkina mee samenwerkt. April en mei zijn de warmste maanden van het jaar, de gemiddelde temperatuur ligt overdag rond de 40 graden. Het was warm, maar te doen.

Foto genomen na de kerkdienst. Van links naar rechts: onze lokale project-coördinator Hart voor Burkina, de voorganger van de kerk en Alice de Ruiter, project-coördinator Hart voor Burkina Nederland.

Groepsfoto, buiten bij de kerk.

Bezoek kerk , Ad Temple Elim

Op zondagmorgen was het al weer vroeg opstaan, om op tijd voor de kerkdienst te zijn die om 9 uur begon. De kerk zat vol toen we arriveerden, zo vol dat een deel van de gemeente er niet meer bij in paste. Voor ons was een plekje voorin de kerk vrij gehouden. Iedereen was, zoals altijd, op z'n mooist gekleed, want je gaat naar het huis van De Heer. En dan al die zang, dans en muziek...that's Africa... dat is gewoon genieten en is de dienst die ruim 3 uur heeft geduurd, voor je gevoel nog veel te snel voorbij gegaan. Wat ons iedere keer opvalt als wij in Burkina zijn, is de enorme gastvrijheid van de mensen. Helaas kan ik niet overal uitvoerig op in gaan en moet ik beknopt omschrijven wat we ervaren en gezien hebben. Wij hebben gezien en later tijdens ons verblijf ook over gesproken met o.a. de voorganger van de kerk, is dat het kerkgebouw te klein is geworden, omdat de gemeente gegroeid is en nog steeds groeit. Mensen staan in de deur- en raamopeningen of zitten in de schaduw van een boom of afdakje om zo nog iets mee te krijgen van de kerkdienst. Plannen voor een nieuw gebouw zijn gemaakt, de autorisatie voor de bouw is afgegeven, groen licht dus om te beginnen. Echter zijn de gemeenteleden zo arm, dat fondsen werven onder eigen gemeenteleden nagenoeg niet mogelijk is en het anders een erg lang meerjarenplan zou worden. Men is afhankelijk van fondsen van buitenaf. Men hoopt dit jaar tijdens het regenseizoen de fundering te kunnen leggen met de toezeggingen en enkele gift die ze inmiddels hebben ontvangen en daarna de bouw gefaseerd te laten gebeuren wanneer er de middelen voor zijn. Wij zijn uitgenodigd om, wanneer het nieuwe kerkgebouw ooit geopend zal worden, daarbij aanwezig te zijn. Avec plaisir. De bouw van de kerk kost in totaal bijna 46.000 euro. Heeft u het op uw hart om letterlijk en figuurlijk uw steuntje hieraan bij te dragen? Dat zou geweldig zijn. Kijkt u dan voor meer informatie op onze website of neemt contact met ons op. Vermeld bij uw gift dat het voor de nieuwbouw van de kerk is, zodat wij er voor kunnen zorgen, dat het daar ook daadwerkelijk voor zal worden gebruikt.

Wekelijkse bijeenkomst

Wat was het mooi om 1 van de wekelijkse bijeenkomsten met de kinderen te bezoeken. Om zelf te zien en te ervaren hoe een middag op het project er aan toe gaat. Prachtig en goed was het om te zien met hoeveel plezier de kinderen op het project zijn, van de maaltijd genieten en het onderwijs aandachtig volgen. En wat ben ik trots op het lokale team, die zich stuk voor stuk allemaal met veel liefde en passie inzetten voor de kinderen. Ik was ook met de gedachte 'bijsturen waar nodig' afgereisd naar Burkina, zat er ook met enig kritische blik, maar hier hoeft werkelijk niets aan bijgestuurd te worden. Zo bijzonder mooi en voor alle kinderen begrijpelijk, werd het onderwijs gegeven. Diverse ouders waren deze middag ook aanwezig in de kerk, omdat ze van onze komst afwisten. De dankbaarheid en vreugde die een vader, mede namens andere ouders uitte, omdat 1 van hun kinderen opgenomen is in het project, raakten mij enorm. Onderwijs is enorm belangrijk in een land als Burkina Faso. Onderwijs biedt perspectief op een toekomst. Veel kinderen ontvangen thuis maar 1 maaltijd per dag, omdat ouders hun kinderen niet meer kunnen bieden. Het betekent daarom ook veel voor ouders wanneer hun kind 1 dag per week verzekerd is van een goede maaltijd. Dat is voor ons bijna onvoorstelbaar.

Naast de wekelijkse bijeenkomst, hebben wij nog enkele huisbezoeken afgelegd. Zo hebben wij Bamogo bezocht, degene die het onderwijs geeft op het project. We kwamen bij een klein huisje waar Bamogo samen met zijn vrouw en dochtertje van enkele maanden oud woont. Het huisje is niet meer dan 4 muren en een dak en is slechts enkele vierkante meters groot. In het huisje was het niet minder warm dan buiten. Elektriciteit of een watervoorziening was er niet. Het kleine plaatsje bij het huis deelt hij met de bewoners van de andere 3 huisjes die hier aan grenzen, 3 islamitische families.

Onderwijs tijdens project-middag

Gebed

1 van de dames die verantwoordelijk is voor het bereiden van de wekelijkse maaltijd tijdens de wekelijkse bijeenkomsten, samen met enkele kinderen van Hart voor Burkina

Huisbezoeken

We hebben Bamogo tijdens ons verblijf meerdere keren ontmoet en het viel mij op dat hij iedere keer een lach op zijn gezicht had, ook toen hij mij in zijn huisje vertelde dat hij onderwijzer van beroep is, maar geen vast werk heeft. De school belt hem als ze hem nodig hebben. Dat trof mij enorm. Bamogo en zijn gezinnetje moeten dus hoofdzakelijk rondkomen van de kleine vergoeding die hij van Hart voor Burkina krijgt voor zijn inzet op het project. En zijn inzet stopt niet bij die ene middag in de week. Hij bereidt o.a. het onderwijs voor, doet de inkopen voor het project, onderhoudt contacten met ouders en bezoekt de kinderen thuis wanneer het project straks in de regentijd enkele weken stil ligt.... Hij vertelde mij vol passie over zijn inzet voor het project en met hoeveel plezier de kinderen naar het project komen. Dat er kinderen zijn die uit school niet eens naar huis gaan, maar zo uitkijken naar het project, dat ze rechtstreeks uit school naar de kerk komen. Hij vertelde over een jongetje uit het project, dat wij op straat zagen. Dat hij vorig jaar voor de start van het project naar dit islamitische gezin is gegaan, de ouders over Jezus heeft verteld en gevraagd heeft of hun kind ook het project mag bezoeken en dat de ouders hier toestemming voor hebben gegeven. Dit jongetje nu ook elke zondag naar de kerk komt en ook de ouders af en toe de zondagse dienst bezoeken. Hoe mooi is dat?! Wilt u mee bidden voor dit gezin, dat zij Jezus als hun Heer en Zaligmaker aan zullen nemen? Ook hebben wij Lilian bezocht. Lilian bezoekt ook wekelijks het project en woont op ongeveer 6 kilometer lopen van de kerk. Lilian is 7 jaar en het 2^e kind uit een gezin van 4 kinderen. Haar vader is onlangs overleden, waardoor de moeder helemaal alleen voor de zorg van het gezin staat. Het gezin wordt onderhouden door de kerk en door mensen uit de buurt. De moeder van Lilian vertelde ons dat Lilian altijd erg

Foto boven: Lilian op het project. Foto onder: op huisbezoek bij Lilian thuis. Er waren meer kinderen uit het project in de buurt, die ook even langs kwamen en op de foto wilden.

uitkijkt naar de woensdag. Hoewel zij uit school nog tijd heeft om even thuis te blijven, kleedt Lilian zich direct om, omdat ze niet te laat wil komen en direct aan haar voettocht naar de kerk te begint: 6 kilometer heen, en 6 kilometer terug. De zus van Lilian wilde vorig jaar ook graag in het project opgenomen worden. Echter hebben wij als richtlijn 1 kind per gezin in het project op te nemen, om zo zoveel mogelijk gezinnen te kunnen bereiken met de hulp die wij bieden. Wij hopen in de toekomst, wanneer de middelen het toelaten, onze hulp uit te breiden met het ondersteunen van de families in o.a. medische en schoolkosten.

En wat gaat de tijd snel als je het goed hebt. Voordat we er erg in hadden was het al weer tijd om afscheid te nemen, maar niet voordat we ik een dankwoordje hebben gehouden in de kerk. Een afscheid, maar hopelijk niet voor lang, want we hopen natuurlijk, dat het mogelijk zal zijn om regelmatig het project te bezoeken om de mensen daar te bemoedigen. En dat brengt ons op het volgende punt:

Misschien heeft u er over gelezen of gehoord. Afgelopen weekend is er een vreselijk bloedbad aangericht in 2 dorpen nabij de grens met Niger. Zo'n 130 mensen zijn gedood, huizen zijn in brand gestoken en ook waren er meerdere gewonden. Burkina Faso wordt de laatste jaren regelmatig getroffen door aanvallen van islamitische extremisten in het grensgebied met Mali en Niger. Het gaat om sympathisanten van Islamitische Staat en Al Qaeda. Ons project bevindt zich in het midden van het land, maar er zijn wel mensen van ons project die hierdoor een dierbare moeten missen. Hieruit blijkt ook weer dat ons werk zo hard nodig is in Burkina, om Hoop te brengen, want Jezus is Hoop. Om mensen bekend te maken met Jezus' liefde.

Bidt u met ons mee dat, zoals de oproep van de president aan het volk klonk, dat men verenigd en standvastig blijft tegen deze verduisterende krachten? Bidt u mee voor de veiligheid in het land, voor troost voor iedereen die iemand door deze wrede aanslag is verloren en de voortgang van ons project?